

1073. Den Bøf, af Lovf, om stort Antal af Folketirkens Medlemmer, maatte der ffe en tilsvarende Nedfættelse i det Tilflud, der gives til denne Menighed fra Statskaffen. Det kan aldeles ikke være Andet, end at Bevillingsmyndigheden her maa have fit Tilfyn med, at Statens Penge ikke anvendes paa en Maade, fom ikke har været tilfigtet ved Grundloven. Det er jo underligt nok, men fandt og nødvendigt er det dog, at uagtet Rigsdagen ikke flal blande fig i kirkelige Anliggender, maa den nødvendigvis have et vaagent Øie med, at den evangeliff-lutheriffe Bære bliver uforfalfket, og at Statsunderføttelsen fra det Diebliff af, da det opdages, at dette ikke længere er Tilfældet, grundlovsmeffig maa drages tilbage. Det er aldeles ikke nogen Snubling i kirkelige Anliggender, at man tager det Hensyn, jeg her gjør, ved Bevillingen af Pengene fom kirkelig Underføttelse. Det er et rent Statsanliggende, men jeg flal forresten ikke opholde mig længere ved dette Punkt.

Sermansen. Derfom ærede Medlemmer vare i Tvivl om før, om det ikke var en mislig Sag faadan udenvidere, at flaa fast, at Præfterne ere blot Statsembedsmænd, faa synes det mig virkelig, at den Forhandling, der nu er ført derom, maatte lede dem til at indfe det. Det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgkreds (S. A. Hansen) talte om, at Præfterne maatte affættes, naar de fattede fig ud over Statens Love. Ja, ganske rigtig, det flulle de; men hvorledes flulle Statens Love bestemme, hvorledes Skriften og kirkelige Befjendelfeskrifter flulle opfattes? Hvorledes vilde vi være fjerne, derfom vi her flulde forhandle et Lovforflag om disse Ting? Derfor maa Staten viftnof indrømme en vis Bærefrihed i Kirken; vi maa ifole, at Staten flaar ganske anderledes overfor disse Embedsmænd end overfor Dommere, og at ikke blot de, men Menighederne, fom viftnof til at lide Slægt i deres Samvittighedsfrihed, naar Staten faaledes udelukkende vilde tiltage fig Myndighed

(23de Møde. Ordentlig Samling, 1871.)
 Præfternes Lemning. 1074.
 til ad Lovens Bet. at fættatte, hvad der flal være den uforfalfkede Bære i Kirken, fom den fidsste ærede Taler udtrykte fig. Har ikke Hiftorien flart nok viift dette? Har man ikke fet her i Danmark, at en Præft til en Tid er bleven affat; ja, endog fat i Tugthuset for en Uttving fom denne, at Hedninger maaffe kunne blive falfte? Har man ikke fet: Folf blive straffede med Boder og fattede i Tugthuset, fordi de have holdt fast ved en Bærebogs Tid, fom har været autoriferet i lang, lang Tid af Staten og nu flulde afløfes af en anden fom haade i Naanden og Bogstaver var ganske anderledes? Have vi ikke haft det — jeg kunde næften fige — fjuerige Tilfælde, at en Præft, der har holdt en Prædiken i fine unge Dage, hvorfør han fit Statsmyndighedens høiefte Ros og bedfte Karakter er, da han holdt den om igjen i fine gamle Dage, bleven affat for den? Nej, derfom vi ikke ville bevifte den allerværste Samvittigheds- og Trofsvang, faa maa vi tilviife holde fast paa, at her er et andet Forhold, at tage Hensyn til, og at vi ikke kunne lade Statens Lovbestemmelser forfolke kirkelige Trofætninger, og derfor heller ikke betragte Præften fom en Embedsmænd, der er fat til blot at udføre Statens Love. Det ærede Medlem for Odense Amts 4de Valgkreds (Müller), fom faa tidt giver os Prove paa fine mangfoldige Færdigheder, han gav os idag Prove paa fin jurtdiffe Færdighed, idet han fagde, at den vedkommende Geiftlige i fin Tid var bleven dømt, ikke for det, han havde figtet en Anden for, men fordi han ikke vilde forvare fig; det er en simpel hiftoriff Kjendfgjerning, at vedkommende Domfol indlod fig paa at prøve, hvad den vedkommende Geiftlige havde fagt om Klagerens Bære, og Dommen gif ud paa, at de domte Klageren til at have Ret; (H. C. D. Müller: Nei!). Ja, at Domstolen har dømt faaledes, det er virkelig en hiftoriff Kjendfgjerning. Det ærede Medlem for Vejle Amts 2den Valgkreds (Berg) kunde ikke gaar ind paa vort